

Петя Дубарова

Изгонени от час

Изгониха ни – бяхме невъзможни.
Смехът ни бе решил да ни е враг –
избухна между тестовте сложни,
разрошен и подкупващ. Даже как

завързваше добрите химикалки
с невидими конци, вълнуващ, син
и смеехме се просто неразбрали,
че не е лодка синият ни чин,

че и часовникът не е палячо
със смешен нос – голямата стрелка.
И чакахме звънца ни – тръбача
(сами си го неракохме така).

Но строгият учител не усети
красивото на пъстрия ни смях,
приел ни в своята алена планета,
далеч от всякаква тъга и страх.

Изгони ни – ний бяхме невъзможни.
Но в дните, в тебеширен прах,
в контролните, объркани и сложни,
аз пазя спомена за този смях!

06.05.1977

КРАЙ

© 1977 Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“, Варна, 1980

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5984>]